

Bed ham da om den Helligaand, ja vil han gøre det samme Under med dig som med den fortalte Son og med Saul. „Se, han beder!“ hed det om Saul, og Herren hørte hans Vøn.

Saa har dit Liv saet en ny Retning.

Men en Retning bestemmes ved to Punkter. Er du blevet et Guds Barn, jaar dit Liv både et Udgangspunkt og et Endepunkt. „Jeg er Begyndelsen og Enden“, siger Jesus. „At leve er mig Kristus,“ siger Paulus.

Mange bestemmer dog Retningslinjen anderledes.

De tager til Udgangspunkt deres egen nuværende aandelige Fortræning, og Endepunktet skal være den evige Salighed. De går uden om Korset og kristi Efterfølgelse.

Men på den Maade nær du aldrig Saligheden, men bliver stilleinde i dette: „Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, og det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.“

Paa den Maade bliver du ikke en Mand med et fast Hjerte. Nej, det Maal, som Paulus satte sig, var ikke direkte den himmelske Salighed, men dette, at han maaette „lende Kristus og hans Opstandelses Kraft og hans Lidelser Samfund, idet han blev ligedannet med hans Ød“, at han maaette faa „Kristi Sind“ og være fuldkommen som Faderen i Himmel er fuldkommen.“

Når han næede det Maal, saa kom den himmelske Salighed af sig selv.

Og Udgangspunktet var ikke hans egen syndige Tilstand, men det var „af Guds Naade er jeg det, jeg er,“ et Guds Barn, en til Naade tagen Synd, hvem Barnhjertighed var vedbæfaren.

Udgangspunktet var Kristi Mors, Malet at faa ren og hellig ved Jesu Genkomst.

Han da saet baade dette Maal og dette Udgangspunkt, saa har dit Liv saet den rigtige Retning, og saa er du, om du blot holder den Retning, en af Mændene med fast Hjerte og en af de fromme stærke kvinder.

Man vil maaesse sige, at det ikke

er nok, at vort Liv har den rigtige Retning, det kommer ogsaa an over at hans Son kunde behandle vaa, med hvilken Øver, vi gaar frem i den Retning.

Men har du først saet Guds Naade i Kristus som Udgangspunkt, staar i Ære for alle som een at blive bragt ind under Islam, til et værre Slaveri, end Landet nogen Sinde har sendt, saa lange Kains Forbandelse har hvilket over kanns Børn.

„Sr. D.“

Coulter, Iowa.

Det kunde snart se ud til, at vi ligger i Doale her i Coulter; men da det er Sommer, gør vi naturligvis ikke det.

Taa, gis vi kunde faa mange ind voa den Retning, taa blev der mange Mænd med faste Hjarter og mange fromme stærke kvinder.

Saa bliver da Tro, Haab, Kærlighed disse tre; men stort iblandt disse er Kærligheden. Troen som Udgangspunkt, Haabet som Malet og Bejen mellem de to Punkter, Kærlighed til Gud og til Brødrene.

Kristi Fortbillede og Hjælpen om at komme til Jesus og dese Kærligheden med ham, viser os fremad. Glæmmende, hvad der er bagved og rækkende efter det, som er foran, isler jeg mod Malet, lad det være vort Rosen.

Sudans Kvinder.

Dr. Karl Kumm fortæller,

Kvinderne blandt Hedningerne er mere eller mindre fri, men saa snart man bliver bliver Muhammedanere, bliver Kvinderne Slaver eller værre end Slaver.

Under Islam er Kvinden et Dyr i hendes Mands Hånd, som han har ret til at straffe, naar hun gør noget, han ikke synes om, ved at saa hende, stene hende eller indehverre hende lige til hendes Dødsdag.

En kvindelig Missionær i en By i Nord-Afrika plejede ved Aftenstid at gaa op paa Taget af sit Hus for at myde Aftensens Kærlighed. Aften efter Aften hørte hun nogle underlige Skrig fra Rabogaarderne. En Aften, der ingen var i Nærheden, sieg hun ned over den lave Mur og tigede ned i Gaarden, og henne i et Øjorne saa hun en Kvinde staa og jamre sig, bunden til Muren, kænket paa Hænder og Fodder.

„Hvorfor græder du?“ spurgte Missionæren.

Det stakkels Børn var bange og sagde at kluje sig for hende. Missionæren gif hen til hende og sagde endelig til at sige, hvorfor hun var lænket.

For nogle Maaneders siden var jeg ulydig mod min Mand. Han slog mig frugtligt. Han lænede mig til Muren. Han har flaaet mig hver Dag siden den Tid, og han har sagt, at han vil slaa mig ihjel. Det er derfor, jeg striger.

Der er ingen Lov i den muhammadanske Verden til at beskytte denne Kvinde, selv Koranen er imod hende.

I de indfødtes Kvarter i Alerandia saa jeg en lille Dreng i Jord med at lave Slager af Mudder foran Øjet.

Hans Moder kom frem i Døren og række paa ham:

„Kom ind, min Dreng, du maa ikke faaan grise dig til. Kom ind, idet Den“.

Den fire Aars Dreng svarede ikke.

Moderen gif ud paa Bejen, hun sag sig om, at der ikke skulle være nogen Mand, der saa hende, og lagde sin Hånd fastlig paa Barnets Arm for at faa ham ind.

„Kom min Dreng. Du skal faa Stiftsgodt, kom!“

Hendes Mand kom i det samme om Øjernet og stod stille for at se, hvad Drengen vilde gøre.

Barnet vendte sig om mod Moderen, knipte sin lille knapfedehånd, slog Moderen lige midt i hendes Armlæng og sagde: „Vint el feb!“ (Datter af en Hund).

Faderen kom hen til Drengen, og i Stedet for at give ham en Kusjing, slappede han ham paa Kinden og sagde: „Dygtig lille Øvr! Bris-

tilde til Skovlund Plantage dette Aar; Plantepren der var Lærerens personlige Ven og havde indbundt dem.

Vær Larjen havde allerede opnaaet at faa Fribillet baade til Privatbanen og Statsbanen. Dagen var altidaa bestient, og den opramdt.

Børnene kom fra alle Sider til Stationen. De var puntede og glade, og de var der alle i god Tid. Læreren kom ogsaa, men han saa meget mellemfornøjdet ud.

Han talte lange med Stationsforstanderen, denne rydede paa Godbedet, men sagde dog: „Ja, ja, nu kan De jo prøve!“

Børnene saa spørgende paa Læreren; men han sagde ikke noget.

Saa kom Doget.

Kort Tid efter stod hele Skolen ved Statsbanestationen. Læreren gik ind til Stationsforstanderen og kom meget nedslaet tilbage.

I det samme bruste Doget ind.

Børnene tripped af Dogethed efter at komme op; men Læreren stod ganske stille.

Taa saa ham, og enkeltspurgte: „Hvad for en Bogn mon vi skal ind i?“

Men Læreren stod ganske stille og tæss.

Løgpersonalet for frem og tilbage, de rejsende flyndte sig at indtage deres Plads, Børnene blev mere og mere urolige.

Men Læreren rørte sig ikke.

Endelig lod Afgangssignalet, Doget gik, og endnu stod Børnene paa Perronen.

Da kom der Liv i Læreren. Han samlede Børnene om sig, og taa sagde han: „Jeg maa meget bede jer om Tilgivelse, for jeg har fastet Fribilletten til Statsbanen bort, og derfor kan vi ikke komme længe-re.“

„Ja, det gør ikke noget, vi kan komme til Boldgaards Stov og Ga-ve“ udbrød et Par af de største Piger.

„Eller vi kan blive her i Stationsbyen“, foreslog en af Drengene.

„Tak, Børn, at J ikke er saa forstyrte, fordi der morder os et Udhold“, sagde Læreren. „Men nu skal jeg fortælle jer Sammenhængen.“

Børnene lyttede.

„Det er nogle Dage siden, jeg fastet Fribillet til Statsbanen. Jeg var ube på Marken, da Posten gav mig den, og jeg puttede den i min Bomme. Men da jeg nu i Dag skal til Sted, var den ikke til at finde. Jeg ledte forsvundet i to Timer. Jeg antager, at jeg har tabt den inde ved Marken. Jeg haabede imidlertid, at vi kunde faa Lov til at komme med Doget alligevel; men det visste jeg at være umuligt.“

„Det gør heller ikke noget!“ rørte flere.

Læreren foreslog da at gaa til Boldgaard. Dette fikte, og de morede sig ret godt i Stoen og frydede sig i den store lønne Have. Bag efter gif de til Stationsbyen, hvor de tilbragte de sidste Par Timer.

Da de drog hjem om Aftenen, var de enige om, at de havde tilbragt en dejlig Dag.

Saa kom det daglige Arbejde igen, enhver havde sit, og det havde Maren Mathilde ogsaa. Men hun havde mere for, end enhver maaette sig, og et Par Dage efter gif hun over til Læreren for at høre noget nærmere om den mislykkede Udflugt.

„Det var da bedstigt for Deres Mand, at Villette forbandt faa fuldstændig for ham“, sagde hun i en medlæbende Tone til Læreren.

„Men der laa noget losst, ja hurende i det Smil.“

(Sluttet.)

Draft Flyver. Madrid, 30. Juni. Militærlyveren Kaptojn Vayo styrte i Gaar ned her med sin Flyvestation og er i Dag død.

I Teras er Republikanerne, som ønsker at støtte Roosevelt, blevet enige om at sende 100 Delegater til Konventionen i Chicago den 5. August. Blandt disse 100 er alle de oprindelige Roosevelt-Delegater fra Teras til den republikanske Nationalkonvention. Man vil ikke bestemme sig for eller imod at bryde med den republikanske Statsorganisation, for man ser Udvaldet af August Konventionen i Chicago.

DANA COLLEGE.

Hvorfor ikke komme til vor Skole og lade Dem uddanne til Lærergerningen. Tidssvarende Undervisningsmetoder følges. „State Teachers Certificates“ udstedes. Skriv efter nyt Katalog.

DANA COLLEGE, BLAIR, NEBR.

FORSKELIGE BOGSAMLINGER

TIL SPECIELLE PRISER.

I.	Schacks Prædikener	\$2.20	I. hans Haand	\$80
Hvad er Kristendom	1.00	Nutidsmytyrer70	
Stihed og Styrke	2.00	Lægens Datter60	
Tilsammen \$5.00		Øen Ors Perle50	

XI.	Tilsammen \$2.50	XII.	Tilsammen \$2.50
Bibelske Studier. I og II (Gode)	\$1.30	H. Strettons Fortællinger	\$1.00
Kristi Efterfølgelse65	Buddes	1.00
Lov og Naade65	Fritz Reuters65
Tilsammen \$2.50		Tilsammen \$2.50	

III.	Tilsammen \$2.50	XIII.	Tilsammen \$2.50
Augustins Bekendiser65	Landsbybørnene	\$1.20
Af Guds Naade50	Fredsfyrsten og Fængfolk50
Lys paa Vejen	1.00	Dreamen40
Smaastykker. (Kr. Anker)50	En gammeldags Pige50
Tilsammen \$2.50		Tilsammen \$2.50	

IV.	Tilsammen \$2.50	XIV.	Tilsammen \$2.50
Kender du Landet80	Seks Fortællinger25
Paa hellig Grund80	Barnesmil25
Tilsammen \$2.50		Børnepostil20

V.	Tilsammen \$2.50	XV.	Tilsammen \$2.50
Under Sydkorset80	Drenge og Drenge50
Pilegrimsprædningen65	Pigebørn og Pigebørn50
Harolds Hustru60	Fortalte Sønner25
Jærtespel20	Den lille Søfugl25
Tilsammen \$2.50		Tilsammen \$1.50	

XVI.	Tilsammen \$2.50	XVII.	Tilsammen \$2.50
Ansgars Levned65	Life of Luther25
Perpetua	1.00	Ralph the Orphan	